ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം — അറുപതാം ഭാഗം

ദാനിയേലിന്റെ പ്രാർത്ഥനയും എട്ടാമത്തെ രാജ്യത്തിന്റെ രഹസ്യവും: അന്ത്യദിനങ്ങളിലെ ഒരു വെളിപ്പാട്

Jeff Pippenger
2024-01-24

വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിന്റെ പതിനേഴും പതിനെട്ടും അധ്യായങ്ങളിൽ, ഒരു ദൂതൻ പാപ്പാധിപത്യത്തിന്റെ ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള ദർശനം യോഹന്നാനിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നു. അവളുടെ അന്തിമ ന്യായവിധിയുടെ വിവരണത്തിൽ, ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ രാജ്യങ്ങൾ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

> ഇവിടെയാകുന്നു ജ്ഞാനമുള്ള മനസ്സ്. ആ ഏഴ് തലകൾ, സ്ത്രീ ഇരിക്കുന്ന ഏഴ് പർവതങ്ങളാകുന്നു. പിന്നെയും ഏഴ് രാജാക്കന്മാരുണ്ട്: അഞ്ചുപേർ വീണുപോയിരിക്കുന്നു; ഒരുവൻ ഉണ്ട്; മറ്റേവൻ ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല; അവൻ വരുമ്പോൾ അല്പകാലം നിലനിൽക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഉണ്ടായിരുന്നതും ഇപ്പോൾ ഇല്ലാത്തതുമായ മൃഗം, അവൻ തന്നേ എട്ടാമത്തേവൻ ആകുന്നു; എങ്കിലും അവൻ ആ ഏഴിൽപ്പെട്ടവനാകുന്നു; അവൻ നാശത്തിലേക്കു പോകുന്നു. വെളിപ്പാട് 17:9–11.

ആത്മീയമായി യോഹന്നാൻ 1798-ആം വർഷത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകപ്പെട്ടിരുന്നു; അവിടെ പാപ്പസ്ത്രീയെ വഹിച്ചിരുന്ന മൃഗത്തിലെ ഏഴ് തലകൾ ഏഴ് രാജാക്കന്മാരാണെന്ന് അവനോടു ബോധിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ബൈബിളിലെ പ്രവചനത്തിൽ ഒരു രാജാവ് എന്നതു ഒരു രാജ്യമാണു; ഒരു രാജ്യം അതുപോലെ ഒരു തലയും ആകുന്നു. 1798-ൽ അഞ്ചു രാജ്യങ്ങൾ വീണുപോയിരുന്നു; ഒന്ന് അന്ന് ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഏഴാമത്തെ രാജ്യം ഇനിയും ഭാവിയിലേതായിരുന്നു; അതു പത്ത് രാജാക്കന്മാരാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടു. തുടർന്ന്, ഏഴിൽപ്പെട്ടതായ എട്ടാമത്തെ രാജ്യം പാപ്പാമൃഗമാണെന്ന് യോഹന്നാനെ അറിയിക്കപ്പെട്ടു. പാപ്പത്വം അഞ്ചാമത്തെ രാജ്യമായിരുന്നു; അതിന്നു മാരകമായ മുറിവേറ്റിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു, അതിന്റെ മാരകമുറിവ് സൗഖ്യമാകുമ്പോൾ, അത് ഏഴിൽപ്പെട്ട എട്ടാമത്തെ തലയായിത്തീരുന്നു.

ദാനിയേൽ രണ്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിൽ ആദ്യ ത്തെ നാല് രാജ്യ മുകൾ ബാബിലോൻ, മീഡിയ-പേർഷ്യ , ഗ്രീസ്, റോം എന്ന ിവയാണ്. ആ നാല് അക്ഷ രാർത്ഥ ത്ത ിലുള്ള രാജ്യ മുകൾ നാല് ആത്മ ീയ രാജ്യ മുകളെയ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു; അങ്ങ നെ അവ ചേർന്ന ് വെളിപ്പ ാട് പതിനേഴിലെ എട്ട ് രാജാക്ക ന്മ ാരെ, അഥവാ തലകളെ, തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു; കാരണം യേശു എപ്പേ ാഴും ഒരു കാര്യ ത്ത ിന്റെ അവസാനത്തെ അതിന്റെ

ആരംഭത്താൽ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു. ദാനിയേൽ രണ്ടാം അധ്യായം ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ രാജ്യമുകളുടെ ആദ്യപരാമർശമാണ്; വെളിപ്പാട് പതിനേഴ് അതിന്റെ അവസാനത്തേതും ആകുന്നു; അതുകൊണ്ട് അവ പരസ്പരം ഒത്തിരിക്കണം; കാരണം ദൈവം ഒരിക്കല മാറുന്നില്ല.

1798-ൽ വീണുപോയ അഞ്ചാമത്തെ രാജ്യം ആത്മീയ ബാബേൽ ആയിരുന്നു, അതായത് പാപ്പാധിപത്യം. 1798-ൽ അധികാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ആറാമത്തെ രാജ്യം, മേദ്യർക്കും പാർസികൾക്കും ഉണ്ടായിരുന്ന രണ്ട് കൊമ്പുള്ള രാജ്യത്താൽ മുൻകൂട്ടി പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന രണ്ട് കൊമ്പുള്ള രാജ്യമായിരുന്നു. 1798-ൽ ഇനിയും വന്നിരുന്നില്ലാത്ത പത്ത് രാജാക്കന്മാരാൽ ഘടിതമായ ഏഴാമത്തെ രാജ്യം, മഹാനായ അലക്സാണ്ടറുടെ ഏകലോക ഭരണത്താൽ പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഏകലോക സർക്കാർ ആകുന്നു; അതാണ് ഗ്രീസിനാൽ മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഏഴിൽ നിന്നുള്ള എട്ടാമത്തെ ശിരസ്, മാരകമുറിവേറ്റിരുന്ന അഞ്ചാമത്തെ രാജ്യമായിരുന്നു; എങ്കിലും ആ മാരകമുറിവ് സുഖപ്പെട്ടപ്പോൾ അത് വീണ്ടും ജീവിച്ചു.

വലിയ വേശ്യയുടെ ന്യായവിധി ഞായറാഴ്ചാനിയമ പ്രതിസന്ധിയുടെ “മണിക്കൂറിൽ” സംഭവിക്കുന്നു; അതായത്, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തോടെ ആരംഭിച്ച് മനുഷ്യന്റെ കൃപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ ചരിത്രത്തിൽ തുടർന്നുനിൽക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടം. ദാനിയേലിൽ “ഈ രാജാക്കന്മാരുടെ ദിവസങ്ങൾ” എന്ന് തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന ആ “മണിക്കൂറിൽ” ദൈവം തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കും. ആ “മണിക്കൂറിൽ” അന്ത്യമഴ പെയ്തികൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

> “ശുദ്ധരായിരിക്കുന്നവരുടെമേൽ പിൻമഴ വരുന്നു—അപ്പോൾ എല്ലാവരും മുമ്പെപ്പോലെ അതിനെ പ്രാപിക്കും.
>
> “നാല് ദൂതന്മാർ കൈവിടുമ്പോൾ, ക്രിസ്തു തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കും. തങ്ങൾക്കു കഴിയുന്ന എല്ലാം ചെയ്യുന്നവരെ ഒഴികെ മറ്റാരും അന്ത്യമഴ പ്രാപിക്കുകയില്ല.” Spalding and Magan, 3.

അവസാനമഴയുടെ പകർച്ച ക്രമാനുഗതമാണ്; കാരണം അത് ന്യായവിധിക്കു അനുരൂപമായതാണ്, ന്യായവിധിയും ക്രമാനുഗതമാണ്. മില്ലറൈറ്റ് വിശ്വാസികൾ തങ്ങൾ ദാനിയേൽ രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ പ്രതിമയുടെ പാദങ്ങളുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. റോം അവസാന ഭൂമിയിലെ രാജ്യമാണെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു; അതിൽ അവർ ശരിയായിരുന്നു, എങ്കിലും അവരുടെ ഗ്രഹിക്കൽ പരിമിതമായിരുന്നു.

“ഈ രാജാക്കന്മാരുടെ ദിവസങ്ങൾ” എന്നത് റോമരാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ സംഭവിക്കുന്നതാകുന്നു; എന്നാൽ അത് ജാതീയ റോമിന്റെയോ പാപ്പാഭരണ റോമിന്റെയോ ചരിത്രമല്ല, ആധുനിക

റോമിന്റെ ചരിത്രമാണ്. മില്ല റൈറ്റ് ുകൾ ജാതീയ റോമിനെയും പാപ്പ ാഭരണ റോമിനെയും ഒരേ രാജ്യ മായി പ്രയോഗിച്ച ു; അങ്ങ നെ ചെയ്യ ുന്ന തിൽ, അവർ യെഹൂദയുടെ അവസാന രാജാവായിരുന്ന സിദെക്ക ീയാവിനെ സംബന്ധ ിച്ച് യെഹെസ്കേൽ പുസ്തകത്ത ിലുള്ള ഭാഗം തങ്ങ ളുടെ ഗ്രഹിക്ക ലിനെ പിന്ത ാങ്ങ ുന്ന തിനായി ഉപയോഗിച്ച ു.

> ഇസ്രായേലിന്റെ അശുദ്ധനും ദുഷ്ടനുമായ പ്രഭുവേ, അകൃത്യത്തിന് അന്ത്യം വരുന്ന നിന്റെ ദിവസം വന്നിരിക്കുന്നു. യഹോവയായ കർത്താവ് ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: തലാഭരണം നീക്കിക്കളക, കിരീടം എടുത്തുകളക; ഇത് ഇനിമേൽ അതുപോലെ ആയിരിക്കയില്ല; താഴ്ന്നവനെ ഉയർത്തുകയും ഉയർന്നവനെ താഴ്ത്തുകയും ചെയ്വിൻ. ഞാൻ അതിനെ മറിച്ചുകളയും, മറിച്ചുകളയും, മറിച്ചുകളയും; അതു ഇനി ഉണ്ടാകയില്ല, അതിനുള്ള അവകാശമുള്ളവൻ വരുവോളം; ഞാൻ അതു അവന്നു കൊടുക്കും. യെഹെസ്കേൽ 21:25–27.

സിദെക്കീയാവിൽ നിന്ന് ആരംഭിച്ച് "ഉളറ്റിമറിക്കപ്പെടുന്ന" മൂന്നു രാജത്വങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു; അവ "അവകാശമുള്ളവനായ" ക്രിസ്തുവിലേക്കു നയിച്ചു, ഭരണം നടത്തേണ്ടവൻ അവനാണ്. ബാബിലോൻ, മേദോ-പേർഷ്യ, ഗ്രീസ് എന്നിവ ഒക്കെയും റോമിന്റെ രാജത്വം വരെയും അട്ടിമറിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു; ആ നാലാമത്തെ രാജത്വത്തിന്റെ ചരിത്രകാലത്ത് ക്രിസ്തു വന്നു ഒരു രാജ്യം സ്ഥാപിക്കും. അവൻ അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്തു.

> "രാജ്യത്തെ വേഗത്തിൽ നാശത്തിലേക്കു നയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരിൽ പ്രധാനി അവരുടെ രാജാവായ സിദെക്ക്യാവായിരുന്നു. പ്രവാചകന്മാർ മുഖാന്തരം നൽകിയ യഹോവയുടെ ഉപദേശങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിച്ചും, താൻ നെബൂഖദ്നേസറോടു കടപ്പെട്ടിരുന്ന കൃതജ്ഞതയുടെ ബാധ്യത മറന്നും, യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ ചെയ്ത തന്റെ ഗൗരവമുള്ള അനുസരണപ്രതിജ്ഞ ലംഘിച്ചും, യെഹൂദയുടെ രാജാവ് പ്രവാചകന്മാർക്കെതിരെയും, തനിക്കു ഉപകാരം ചെയ്തവനെതിരെയും, തന്റെ ദൈവത്തിനെതിരെയും മത്സരിച്ചു. തന്റെ സ്വന്തം ജ്ഞാനത്തിന്റെ വ്യർത്ഥാഭിമാനത്തിൽ അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ സമൃദ്ധിയുടെ പുരാതന ശത്രുവിനോടു സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചു; "അവർ തനിക്കു കുതിരകളും അനേകം ജനങ്ങളെയും കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു തന്റെ ദൂതന്മാരെ മിസ്രയീമിലേക്കയച്ചു."

> "'അവൻ അഭിവൃദ്ധ ി പ്രാപിക്ക ുമോ?' ഇങ്ങ നെ ഓരോ വിശുദ്ധ വിശ്വ ാസവും അത്യ ന്ത ം ദുഷ്ട മായി വഞ്ച ിച്ച വനെക്ക ുറിച്ച് കർത്ത ാവു ചോദിച്ച ു; 'ഇത്ത രത്ത ിലുള്ള കാര്യ ങ്ങ ൾ ചെയ്യ ുന്ന രക്ഷ പ്പെ ടുമോ? അല്ലെ ങ്ക ിൽ അവൻ നിയമം ലംഘിച്ച് വിടുവിക്ക പ്പെ ടുമോ? ഞാൻ ജീവനുള്ള വൻ ആകയാൽ, എന്ന ു യഹോവയായ കർത്ത ാവിന്റെ അരുളപ്പ ാടു, നിശ്ച യമായി, അവനെ രാജാവാക്ക ിയ രാജാവ് വസിക്ക ുന്ന സ്ഥ ലത്ത ് തന്നേ —അവൻ നിന്ദ സത്യ ം ആരുടേതോ, അവൻ ലംഘിച്ച നിയമം ആരുടേതോ—അവന്റെ

> അടുത്ത ുതന്നെ , ബാബിലോന്റെ നടുവിൽവെച്ച ു അവൻ മരിക്ക ും. ഫറവോൻ തന്റെ പ്രബലസൈന്യ ത്ത ാലും മഹാസമൂഹത്ത ാലും യുദ്ധ ത്ത ിൽ അവനന ു സഹായം ചെയ്യ ുകയുമില്ല : ... കാരണം അവൻ നിയമം ലംഘിച്ച ുകൊണ്ട സത്യ ത്തെ നിന്ദ ിച്ച ു; ഇതാ, അവൻ തന്റെ കൈ കൊടുത്ത ിരിക്കെ ഈ സകലവും ചെയ്ത ിരിക്ക ുന്ന ു; അവൻ രക്ഷ പ്പെ ടുകയില്ല .' യെഹെസ്കേൽ 17:15–18."

> 'അശുദ്ധനായ ദുഷ്ടപ്രഭുവിന്' അന്തിമ വിധിന്യായത്തിന്റെ ദിവസം വന്നിരുന്നു. 'കിരീടാഭരണമായ മുടിയണി നീക്കുക,' എന്നു കർത്താവ് വിധിച്ചു, 'കിരീടം എടുത്തുകളക.' ക്രിസ്തു തന്നേ തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതുവരെ യെഹൂദാവിന് വീണ്ടും ഒരു രാജാവിനെ ലഭിക്കാൻ അനുമതി ഉണ്ടാകുകയില്ല. ദാവീദ് ഗൃഹത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവിക കല്പന ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: 'ഞാൻ അതിനെ മറിച്ചുകളയും, മറിച്ചുകളയും, മറിച്ചുകളയും;' 'അതിന്റെ അവകാശമുള്ളവൻ വരുന്നതുവരെ അത് ഇനി ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല; ഞാൻ അതിനെ അവനു കൊടുക്കും.' യെഹെസ്കേൽ 21:25–27." പ്രവാചകന്മാരും രാജാക്കന്മാരും, 450, 451.

മില്ലർ ശരിയായിരുന്നതാണ്; എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രഹണം പരിമിതമായിരുന്നു. കാരണം, ക്രിസ്തു മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നടന്നുനിന്നപ്പോൾ സ്ഥാപിച്ച രാജ്യം അന്തിമമായ ഭൗതിക രാജ്യമല്ലായിരുന്നു. വിഗ്രഹാരാധക റോമിന്റെ രാജ്യത്തിന് ശേഷം ഇനിയും നാല് രാജാക്കന്മാർ വരാനുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ക്രിസ്തു ക്രൂശിൽ "കൃപയുടെ" രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു; എന്നാൽ ആ രാജ്യം വെളിപ്പാടു പുസ്തകം പതിനേഴിലെ പത്ത് രാജാക്കന്മാരുടെ കാലത്ത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതുമല്ല, പിന്നീടുള്ള മഴയുടെ കാലഘട്ടത്തിലും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതുമല്ല. അവസാന നാളുകളിൽ ക്രിസ്തു സ്ഥാപിക്കുന്ന രാജ്യം അവന്റെ "മഹത്വത്തിന്റെ" രാജ്യമാണ്. സഹോദരി വൈറ്റ് ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളെയും കുറിച്ച് നേരിട്ട് സംസാരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തു നാലാമത്തെ രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചതായി മില്ലറൈറ്റുകൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു; അതിൽ അവർ ശരിയായിരുന്നു, എങ്കിലും അവരുടെ ഗ്രഹിക്കൽ പരിമിതമായിരുന്നു. നാലാമത്തെ രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ക്രിസ്തു "കൃപയുടെ" രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു; എട്ടാമത്തെ രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ അവൻ തന്റെ "മഹത്വത്തിന്റെ" രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. അവൻ "കൃപയുടെ" രാജ്യം സ്ഥാപിച്ച ചരിത്രത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പെന്തെക്കൊസ്തിൽ പകർന്നൊഴുക്കപ്പെട്ടു. അവൻ തന്റെ "മഹത്വത്തിന്റെ" രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന പിന്മഴയുടെ പകർച്ചയെ പെന്തെക്കൊസ്ത് പ്രതിരൂപീകരിക്കുന്നു.

പെന്തെ ക്കെ ാസ്തിന്റെ സന്ദേ ശം ക്രിസ്തുവിന്റെ അക്ഷ രാർത്ഥ ത്ത പുനരുത്ഥ ാനത്ത ിന്റെ സന്ദേ ശമായിരുന്ന ു. അവസാനമഴയുടെ സന്ദേ ശം, കുറഞ്ഞ ത് ഭാഗികമായെങ്ക ിലും, പ്രവചനാത്മ ക ഗൂഢപ്രശ്നത്ത ാൽ

പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന പ്രതീകാത്മക പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ സന്ദേശമാണ്; ഏഴിൽപ്പെട്ട എട്ടാമത്തേത്, മൃഗത്തിൽ നിവൃത്തിയാകുന്നതും ഭൂമിയിലെ മൃഗത്തിന്റെ രണ്ട് കൊമ്പുകളും അതിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നാലാമത്തെയും എട്ടാമത്തെയും രാജ്യങ്ങളിലാണ് ക്രിസ്തു തന്റെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നത്.

കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ ശിഷ്യന്മാർ പ്രഖ്യാപിച്ച സന്ദേശം എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും കൃത്യമായതായിരുന്നു; അത് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ സംഭവങ്ങളും അന്നേരം തന്നേ നടക്കുകയും ചെയ്തു. "കാലം തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ദൈവരാജ്യം അടുത്തിരിക്കുന്നു" എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ സന്ദേശം. ദാനിയേൽ 9-ലെ അറുപത്തൊമ്പത് ആഴ്ചകൾ—മെശിഹാവായ "അഭിഷിക്തൻ" വരെ എത്തേണ്ടിയിരുന്ന ആ "കാലം"—അവസാനിച്ചപ്പോൾ, യോർദ്ദാനിൽ യോഹന്നാനാൽ ലഭിച്ച സ്നാനത്തിനു ശേഷം ക്രിസ്തു ആത്മാവിന്റെ അഭിഷേകം ഏറ്റുവാങ്ങിയിരുന്നു. അവർ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്ന "ദൈവരാജ്യം" ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്താൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഈ രാജ്യം, അവർ വിശ്വസിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുപോലെ, ഒരു ഭൗമിക സാമ്രാജ്യം ആയിരുന്നില്ല. അതുപോലെ, "സർവ്വാകാശത്തിൻ കീഴിലുള്ള രാജ്യവും ആധിപത്യവും രാജ്യത്തിന്റെ മഹത്വവും അത്യുന്നതന്റെ വിശുദ്ധജനത്തിന്നു കൊടുക്കപ്പെടും" എന്നപ്പോൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടേണ്ട ഭാവിയിലെ അമരരാജ്യവും അല്ലായിരുന്നു അത്; "സകല ആധിപത്യങ്ങളും അവനെ സേവിച്ചും അനുസരിച്ചും ഇരിക്കും" എന്ന ആ നിത്യരാജ്യം. ദാനിയേൽ 7:27. ബൈബിളിൽ "ദൈവരാജ്യം" എന്ന പ്രയോഗം കൃപയുടെ രാജ്യത്തെയും മഹത്വത്തിന്റെ രാജ്യത്തെയും സൂചിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. കൃപയുടെ രാജ്യം എബ്രായർക്കെഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ പൗലൊസ് മുന്നോട്ടു വെക്കുന്നു. "നമ്മുടെ ബലഹീനതകളുടെ അനുഭൂതിയാൽ സ്പർശിക്കപ്പെടുന്ന" കരുണാനിധിയായ മധ്യസ്ഥനായ ക്രിസ്തുവിനെ സൂചിപ്പിച്ചശേഷം അപ്പൊസ്തലൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "ആകയാൽ നാം കരുണ പ്രാപിപ്പാനും കൃപ ലഭിക്കാനും ധൈര്യത്തോടെ കൃപാസനത്തിങ്കൽ ചെല്ലുക." എബ്രായർ 4:15, 16. കൃപാസനം കൃപയുടെ രാജ്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കാരണം ഒരു സിംഹാസനത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പ് ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. തന്റെ അനേകം ഉപമകളിൽ ക്രിസ്തു "സ്വർഗ്ഗരാജ്യം" എന്ന പ്രയോഗം മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ദിവ്യകൃപ പ്രവർത്തിക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

"അതിനാൽ മഹിമയുടെ സിംഹാസനം മഹിമയുടെ രാജ്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ഈ രാജ്യത്തെ രക്ഷിതാവിന്റെ ഈ വാക്കുകളിൽ പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു: 'മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ മഹിമയോടെ വരികയും സകല വിശുദ്ധദൂതന്മാരും അവനോടുകൂടെ ഇരിക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അവൻ തന്റെ മഹിമയുടെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കും; അവന്റെ മുമ്പാകെ സകലജാതികളും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടും.' മത്തായി 25:31, 32. ഈ രാജ്യം ഇനിയും

ഭാവിയിലാണ്. (ക്രിസ ്തുവിന്റെ രണ്ട ാം വരവുവരെ അത്
സ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ടുകയില്ല ."

"മനുഷ്യന്റെ വീഴ്ചയ്ക്ക് ഉടനെത്തന്നെ കൃപയുടെ രാജ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു; കുറ്റബാധിതമായ മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിനായി ഒരു പദ്ധതി ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ തന്നെയായിരുന്നു അത്. അന്നു അത് ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിലും വാഗ്ദാനത്താലും നിലനിന്നിരുന്നു; വിശ്വാസത്തിലൂടെ മനുഷ്യർ അതിന്റെ പ്രജകളായി മാറാനുമായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തോളം അത് യാഥാർഥ്യത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഭൂമിയിലെ തന്റെ ദൗത്യത്തിൽ പ്രവേശിച്ച ശേഷവും, മനുഷ്യരുടെ പിടിവാശിയാലും നന്ദികേടിനാലും ക്ഷീണിതനായ രക്ഷകൻ, കാൽവറിയിലെ യാഗത്തിൽനിന്ന് പിന്തിരിഞ്ഞേക്കാമായിരുന്നു. ഗെത്സേമനെയിൽ ദുഃഖത്തിന്റെ പാനപാത്രം അവന്റെ കയ്യിൽ വിറച്ചുനിന്നു. അന്നുതന്നെയും അവൻ തന്റെ നെറ്റിയിൽ നിന്നുള്ള രക്തവിയർപ്പ് തുടച്ചുമാറ്റി, കുറ്റബാധിതമായ മനുഷ്യവർഗത്തെ അവരുടെ അകൃത്യങ്ങളിൽ നശിച്ചുപോകുവാൻ വിട്ടുകളയാമായിരുന്നു. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, വീണുപോയ മനുഷ്യർക്കു വീണ്ടെടുപ്പ് ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ രക്ഷകൻ തന്റെ ജീവൻ അർപ്പിച്ച്, അവസാന ശ്വാസത്തോടെ, 'അതു പൂർത്തിയായി' എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞപ്പോൾ, അപ്പോൾ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ പദ്ധതിയുടെ നിവൃത്തി ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഏദേനിൽ പാപത്തിലായ ആ ദമ്പതികൾക്കു നൽകിയ രക്ഷയുടെ വാഗ്ദാനം അന്നു സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടു. മുമ്പ് ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനത്താൽ നിലനിന്നിരുന്ന കൃപയുടെ രാജ്യം അപ്പോൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു."

"അങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം—ശിഷ്യന്മാർ തങ്ങളുടെ പ്രത്യാശയുടെ അന്തിമ നാശമായി കണ്ടിരുന്നതായ അതേ സംഭവം—ആ പ്രത്യാശയെ എന്നേക്കുമായി ഉറപ്പാക്കിയതായിരുന്നു. അത് അവർക്കു ക്രൂരമായ നിരാശ വരുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിലും, അവരുടെ വിശ്വാസം ശരിയായിരുന്നതിന്റെ തെളിവിന്റെ പരാകാഷ്ഠയായിരുന്നു അത്. അവരെ ദുഃഖത്തിലും നിരാശയിലും ആഴ്ത്തിയ അതേ സംഭവം തന്നെയായിരുന്നു ആദാമിന്റെ സകല സന്തതികളിലുമുള്ള ഓരോരുത്തർക്കും പ്രത്യാശയുടെ വാതിൽ തുറന്നത്; എല്ലായുഗങ്ങളിലും ദൈവത്തിന്റെ സകല വിശ്വസ്തന്മാരുടെയും ഭാവിജീവനും നിത്യസന്തോഷവും അതിലായിരുന്നു കേന്ദ്രീകരിച്ചിരുന്നത്."

"അനന്ത കരുണയുടെ ഉദ്ദേ ശ്യ ങ്ങ ൾ, ശിഷ്യ ന്മ ാരുടെ നിരാശയിലൂടെയും, തങ്ങ ളുടെ നിറവിലേക്ക ു (പ്രാപിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന ു. 'മനുഷ്യ ൻ ഒരിക്ക സംസാരിച്ച ിട്ട ില്ല ാത്ത തുപോലെ' സംസാരിച്ച അവന്റെ ഉപദേശത്ത ിന്റെ ദൈവികകൃപയും ശക്ത ിയും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങ ളെ കീഴടക്ക ിയിരുന്ന ുവെങ്ക ിലും, യേശുവിനോടുള്ള അവരുടെ സ്നേഹത്ത ിന്റെ ശുദ്ധ സ്വ ർണ്ണ ത്ത ിൽ

ലോകീയഗർവ്വ ത്ത ിന്റെയും സ്വ ാർത്ഥ മഹത്വ ാകാംക്ഷ കളുടെയും നികൃഷ്ട മിശ്രലോഹവും കലർന്ന ിരുന്ന ു. പസ് കാമുറിയിലുപോലും, അവരുടെ ഗുരു ഗെത്ത സേമനെയുടെ നിഴലിലേക്ക ു ഇതിനകം പ്രവേശിച്ച ുകൊണ്ട ിരുന്ന ആ ഗൗരവമേറിയ സമയത്ത ്, 'തങ്ങ ളിൽ ആരെ വലിയവനെന്ന ു എണ്ണേ ണ്ട തെന്ന ു അവർ തമ്മ ിൽ തർക്ക ം ഉണ്ട ായി.' ലൂക്ക ാ 22:24. അവരുടെ ദർശനം സിംഹാസനവും കിരീടവും മഹിമയുംകൊണ്ട ു നിറഞ്ഞ ിരുന്ന ു; എന്ന ാൽ അവരുടെ മുമ്പ ിൽ തന്നേ തോട്ട ത്ത ിലെ അപമാനവും വേദനയും, ന്യ ായവിധിമന്ദ ിരവും, കാൽവരിയുടെ ക്രൂശും കിടന്ന ിരുന്ന ു. അവരുടെ ഹൃദയഗർവ്വ വും ലോകീയമഹിമയോടുള്ള ദാഹവും തന്നെ യായിരുന്ന ു, അവരെ അവരുടെ കാലഘട്ട ത്ത ിലെ വ്യ ാജോപദേശത്തെ അത്ര ഉറച്ച ുപിടിക്ക ുവാൻ ഇടയാക്ക ുകയും, തന്റെ രാജ്യ ത്ത ിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വ ഭാവം വെളിപ്പെ ടുത്ത ുകയും തന്റെ വേദനയിലേക്ക ും മരണത്ത ിലേക്ക ും വിരൽചൂണ്ട ുകയും ചെയ ്ത രക്ഷ കന്റെ വചനങ്ങ അവഗണിക്ക ുവാൻ നയിക്ക ുകയും ചെയ ്തത്. ഈ പിശകുകൾ അവരുടെ തിരുത്ത ലിനായി അനുവദിക്ക പ്പെ ട്ട , കഠിനമെങ്ക ിലും അനിവാര്യ മായ, ഒരു പരീക്ഷ ണത്ത ിലേക്ക ു നയിച്ച ു. ശിഷ്യ ന്മ ാർ തങ്ങ ളുടെ സന്ദേ ശത്ത ിന്റെ അർത്ഥ ം തെറ്റ ിദ്ധ രിക്ക ുകയും തങ്ങ ളുടെ പ്രതീക്ഷ കൾ സാക്ഷ ാത്കരിക്ക പ്പെ ടുന്ന തു മനസ്സ ിലാക്ക ാതിരിക്ക ുകയും ചെയ ്തിരുന്ന ുവെങ്ക ിലും, ദൈവം അവർക്ക ഏല ്പിച്ച ിരുന്ന മുന്ന റിയിപ്പ ് അവർ പ്രസംഗിച്ച ിരുന്ന ു; കർത്ത ാവ് അവരുടെ വിശ്വ ാസത്ത ിനു പ്രതിഫലം നല ്കുകയും അവരുടെ അനുസരണത്തെ ബഹുമാനിക്ക ുകയും ചെയ്യ ും. ഉയിർത്തെ ഴുന്നേ റ്റ തങ്ങ ളുടെ കർത്ത ാവിന്റെ മഹത്വ മുള്ള സുവിശേഷം സകലജാതികളോടും ഘോഷിച്ച റിയിക്ക ുന്ന പ്രവൃത്ത ി അവർക്ക ു ഏല ്പിക്ക പ്പെ ടേണ്ട തായിരുന്ന ു. തങ്ങ ൾക്ക ു അത്യ ന്ത ം കയ ്പുള്ള തോന്ന ിയ അനുഭവം ഈ പ്രവൃത്ത ിക്ക ായി അവരെ ഒരുക്ക ുവാൻ അനുവദിക്ക പ്പെ ട്ട തായിരുന്ന ു." The Great Controversy, 347, 348.

വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ, "ജ്ഞാനമുള്ള മനസ്സ്" "ഒരു മനുഷ്യന്റെ സംഖ്യ" എണ്ണുകയും, "ആ മനുഷ്യൻ" ഏഴിൽ നിന്നുള്ള എട്ടാമത്തെ രാജ്യവും ആണെന്ന് തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. "പാപത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ" ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരുടെയും വ്യാപാരികളുടെയും മേൽ ആധിപത്യം നടത്തുന്ന എട്ടാമത്തെ രാജ്യത്തിന്റെ തലവനാണ്; പീഡനത്തിന്റെ നിന്ദ ഒഴിവാക്കുവാൻ ഏഴു സഭകളും ഇവരോടു ചേരുന്നു; അവൻ അനേകം വെള്ളങ്ങൾക്കു മീതെ ഇരിക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

അവൻ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു: നീ കണ്ട വെള്ളങ്ങൾ, അവിടെ ആ വേശ്യ ഇരിക്കുന്നതു, ജനങ്ങളും പുരുഷാരങ്ങളും ജാതികളും ഭാഷകളും ആകുന്നു. വെളിപ്പാട് 17:15.

"പാപപുരുഷൻ" രാഷ്ട്രീയ, ധനകാര്യ , മതപര, പൗര ലോകങ്ങ ളിന്മേ ൽ ആധിപത്യ ം നടത്ത ുന്ന ു; മൃഗത്ത ിന്മേ ലും, അതിന്റെ പ്രതിമയിന്മേ ലും, അതിന്റെ മുദ്രയിന്മേ ലും, അതിന്റെ നാമത്ത ിന്റെ സംഖ്യ യിന്മേ ലും ജയം നേടിയവരെ ഒഴികെ എല്ല ാ മനുഷ്യ രും അവന്റെ

അധികാരത്തിനുകീഴിലാണ്.

> തീ കലർന്ന സ്ഫടികസമുദ്രംപോലൊന്നിനെ ഞാൻ കണ്ടു; മൃഗത്തിൻമേലും അതിന്റെ പ്രതിമയിൻമേലും അതിന്റെ മുദ്രയിൻമേലും അതിന്റെ നാമത്തിന്റെ സംഖ്യയിൻമേലും ജയം നേടിയവർ ദൈവത്തിന്റെ കിന്നരങ്ങൾ കൈവശമാക്കി ആ സ്ഫടികസമുദ്രത്തിന്മേൽ നിൽക്കുന്നതും കണ്ടു. അവർ ദൈവദാസനായ മോശെയുടെ ഗീതവും കുഞ്ഞാടിന്റെ ഗീതവും പാടിക്കൊണ്ടു പറയുന്നതിങ്ങനെ: സർവ്വശക്തനായ കർത്താവായ ദൈവമേ, നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ മഹത്തും അത്ഭുതകരവും ആകുന്നു; വിശുദ്ധന്മാരുടെ രാജാവേ, നിന്റെ വഴികൾ നീതിയുള്ളതും സത്യവുമായിരിക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് 15:2, 3.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട് മുദ്രവിലക്കപ്പെടുമ്പോൾ “ജ്ഞാനവർധന” ഗ്രഹിക്കുന്ന “ജ്ഞാനികൾ” എന്നവർ “ബോധം” ഉള്ളവരാണ്; അവർ “മൃഗത്തിന്റെ സംഖ്യ എണ്ണുന്നു; അതു മനുഷ്യന്റെ സംഖ്യയാകുന്നു; അവന്റെ സംഖ്യ അറുനൂറ്ററുപത്താറ് ആകുന്നു.” ആ “ബോധം” യേശു ഒരു പ്രവചനം മുദ്രവിലക്കുമ്പോഴൊക്കെയും സംഭവിക്കുന്ന മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളുള്ള പരീക്ഷണപ്രക്രിയയിലെ ഒരു ഘടകത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവർ “അവന്റെ നാമത്തിന്റെ സംഖ്യയെ” മേലെടുതി “ജയം പ്രാപിച്ചവർ” എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ജയം പ്രാപിക്കുക എന്നത് ഒരു പരിശോധനയെ അതിജീവിക്കുന്നതാകുന്നു; “ജ്ഞാനികൾ”യും “ബോധമുള്ളവർ”യും 666 എന്ന സംഖ്യയോടു ബന്ധപ്പെട്ട ജയത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു; ആ വചനം എട്ട് രാജ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും, എട്ടാമത്തേത് ഏഴിൽ നിന്നുള്ളതാണെന്നും തിരിച്ചറിയിച്ചുതരുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ “രഹസ്യം” ദാനീയേൽ രണ്ടാം അധ്യായത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; കാരണം ദാനീയേലിന്റെ പ്രാർത്ഥന “ആ രഹസ്യം” മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായിരുന്നുവല്ലോ. എട്ട് രാജ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന വെളിപ്പാടും, എട്ടാമത്തെ രാജ്യം ഏഴിൽ നിന്നുള്ളതാണെന്നതും, ആ രാജ്യത്തിന്റെ സംഖ്യ 666 ആണെന്നതും—ഇവയാണ് ദാനീയേൽ തന്റെ പ്രാർത്ഥനയാൽ പ്രാപിച്ചതായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ആ രഹസ്യം; ദാനീയേൽ ദൈവത്തിന്റെ അന്ത്യദിനങ്ങളിലെ “ജ്ഞാനികളെ” പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

അവസാന ദിവസങ്ങളിലെ “ജ്ഞാനികളെ” ദാനീയേൽ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ദാനീയേൽ രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ രഹസ്യം അവർക്കു തുറന്നുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ രഹസ്യം ഇതാണ്: ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ രാജ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അവസാനത്തെയും ആദ്യത്തെയും പരാമർശം, ആ പ്രതിമയിൽ എട്ട് രാജ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന വെളിപ്പാടാണ്. ആ വെളിപ്പാട് ദാനീയേൽ രണ്ടാം അധ്യായത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മില്ലറൈറ്റ് ധാരണയെ നിലനിറുത്തുന്നു എന്നാൽ അത് തിരിച്ചറിയപ്പെടുമ്പോൾ പത്ത് മടങ്ങ് കൂടുതൽ പ്രകാശത്തോടെ തിളങ്ങുന്നു. അതിന്റെ പ്രഭ, പത്ത് മടങ്ങ് കൂടുതൽ

്രപകാശമുള്ള താകയാൽ, “ജ്ഞ ാനികൾ” ജയം ്രപാപിക്ക ുന്ന ഒരു
പരീക്ഷ ണത്തെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു; കാരണം, ഏഴിൽ നിന്ന ുള്ള
എട്ട ാമത്തെ രാജ്യ ം, സർപ്പ ം, മൃഗം, വ്യ ാജ്രപവാചകൻ എന്ന ിവരുടെ ്രതിവിധ
ഐക്യ മായ ആറാമത്തെ രാജ്യ വും ആകുന്ന ു. അതിനാൽ, സർപ്പ വും
മൃഗവും വ്യ ാജ്രപവാചകനും എല്ല ാവരും ആറാമത്തെ രാജ്യ മാണ്;
ഒരുമിച്ച ാൽ അവർ 666നെ ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു.

ദാനിയേൽ രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ വെളിപ്പാടിനാൽ നെബൂഖദ്നേസർ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു; ആ പരീക്ഷയിൽ അവൻ പരാജയപ്പെട്ടു. ദാനിയേൽ രണ്ടാമധ്യായത്തിൽ, പ്രതിമയുടെ രഹസ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പരീക്ഷയിൽ ജയിക്കുന്ന “ജ്ഞാനികൾ” എന്നവരെ ദാനിയേൽ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. മൂന്നാം അധ്യായത്തിൽ നെബൂഖദ്നേസർ അതേ പരീക്ഷയിൽ പരാജയപ്പെടുന്ന ദുഷ്ടന്മാരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആദ്യ രാജ്യത്തിൻ്റെ ആദ്യ രാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ, അവസാന രാജ്യത്തിൻ്റെ അവസാന രാജാവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഏഴ് സഭകളും ഗ്രഹിക്കുന്ന പ്രവചനത്തിലെ മനുഷ്യനായ “പാപപുരുഷനെ” അവൻ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ ആറാം ദിവസത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു; ആകയാൽ ആറു എന്ന സംഖ്യ മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ സംഖ്യയാണ്. നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ സംഖ്യ ആറാണ്. നെബൂഖദ്നേസർ 666 എന്ന സംഖ്യയുടെ പരീക്ഷയിൽ പരാജയപ്പെട്ടു; അവൻ അന്ത്യദിനങ്ങളിലെ ദുഷ്ടന്മാരെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. പാപപുരുഷന്റെ ഒരു പ്രതീകമായി, അവന്റെ സംഖ്യ ആറാണ്.

> രാജാവായ നെബൂഖദ്നേസർ അറുപത് മുഴം ഉയരവും ആറ് മുഴം വീതിയും ഉള്ള ഒരു സ്വർണപ്രതിമ നിർമിച്ചു; ബാബിലോൻ പ്രവിശ്യയിലെ ദൂരാ സമതലത്തിൽ അതിനെ സ്ഥാപിച്ചു. ദാനിയേൽ 3:1.

സ്വർണ്ണപ്രതിമ അറുപത് മുഴം ഉയരവും ആറു മുഴം വീതിയും ഉള്ളതായിരുന്നു; അതു നിർമ്മിച്ചതും സംഖ്യ ആറായ നെബൂഖദ്നേസർ തന്നെയായിരുന്നു. രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ പ്രതിമയുടെ വെളിച്ചത്തോടുള്ള കലാപത്തിൽ ആ പ്രതിമ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു; നെബൂഖദ്നേസറിന്റെ സംഖ്യ ആറാണെന്നു നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ, ആ പ്രതിമയുടെ ത്രിവിധ വിവരണം ആറു, ആറു, ആറു എന്നതോടു തുല്യമാകുന്നു.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ നാം ഈ പഠനം തുടരുന്നതായിരിക്കും.

> “എന്നേ ക്ക ും നിലനിൽക്ക ുന്ന ഒരു സാ്രമാജ്യ വും ഒരു രാജവംശവും
> സ്ഥ ാപിക്ക ണമെന്ന ചിന്ത , ഭൂമിയിലെ ജാതികൾ ആരുടെയും
> ഭുജബലത്ത ിനു മുമ്പ ിലും നിലകൊള്ള ുവാൻ കഴിഞ്ഞ ിട്ട ില്ല ാത്ത
> മഹാ്രപഭാവശാലിയായ ഭരണാധികാരിയെ അത്യ ന്ത ം ശക്ത ിയായി
> ആകർഷിച്ച ു. അതിരില്ല ാത്ത ആകാംക്ഷ യിലും
> സ്വ ാർത്ഥ ഗർവ്വ ത്ത ിലുമുൻനിന്ന ് ഉദിച്ച ഒരു ഉത്സ ാഹത്തേ ാടുകൂ
> എങ്ങ നെ സാധ്യ മാക്ക ാമെന്ന കാര്യ ത്ത ിൽ അവൻ തന്റെ
> ജ്ഞ ാനികളുമായി ആലോചനയിൽ ്രപവേശിച്ച ു. മഹാ്രപതിമയുടെ

സ്വപ്നവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന അത്ഭുതകരമായ ദൈവിക പരിപാലനങ്ങളെ മറന്നും; തന്റെ ദാസനായ ദാനിയേലിന്റെ മുഖാന്തരം യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവം ആ പ്രതിമയുടെ അർത്ഥം വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെന്നതും, ആ വ്യാഖ്യാനത്തോടനുബന്ധിച്ച് രാജ്യത്തിലെ മഹാന്മാർ അപമാനകരമായ മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന മറന്നും; സ്വന്തം ശക്തിയും പരമാധികാരവും സ്ഥാപിക്കണമെന്ന അവരുടെ ആഗ്രഹം ഒഴികെ എല്ലാം മറന്നുകൊണ്ട്, രാജാവും അവന്റെ രാജ്യോപദേശകരും സാധ്യമായ ഏതു മാർഗ്ഗത്താലും ബാബിലോണിനെ പരമോന്നതമാക്കി ഉയർത്തുകയും, സർവ്വജനീനമായ അനുസരണയ്ക്ക് അർഹമാക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കണമെന്ന് നിർണ്ണയിച്ചു.

ഭൂമിയിലെ ജാതികളോടുള്ള തന്റെ ഉദ്ദേശം ദൈവം രാജാവിനും ജനങ്ങൾക്കും വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്ന പ്രതീകാത്മക അവതരണം, ഇപ്പോൾ മനുഷ്യശക്തിയുടെ മഹത്വവൽക്കരണത്തിന് ഉപകരിക്കേണ്ടതായിത്തീർന്നു. ദാനിയേലിന്റെ വ്യാഖ്യാനം തള്ളിക്കളയപ്പെടുകയും മറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു; സത്യം തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുകയും ദുരുപയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു. ഭാവിയിലെ പ്രധാന സംഭവങ്ങളെ മനുഷ്യരുടെ മനസ്സുകളിൽ തുറന്നു കാണിക്കുവാൻ സ്വർഗ്ഗം നിർണ്ണയിച്ചിരുന്ന ആ പ്രതീകം, ലോകം സ്വീകരിക്കണമെന്നു ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന അറിവിന്റെ വ്യാപനം തടയുവാൻ ഉപയോഗിക്കപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ മഹത്വാകാംക്ഷയുള്ള മനുഷ്യരുടെ കുതന്ത്രങ്ങളിലൂടെ, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തോടുള്ള ദൈവിക ഉദ്ദേശത്തെ തകർക്കുവാൻ സാത്താൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പിശകിന്റെ കലർച്ചയില്ലാത്ത സത്യം രക്ഷിപ്പാൻ ശക്തിയേറിയ ഒരു ശക്തിയാണെന്നു മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ ശത്രു അറിഞ്ഞിരുന്നു; എന്നാൽ സ്വയം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാനും മനുഷ്യരുടെ പദ്ധതികളെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാനും അതിനെ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ, അത് ദോഷത്തിനായുള്ള ഒരു ശക്തിയായി മാറുന്നു.

“തന്റെ സമൃദ്ധമായ നിധിശേഖരത്തിൽനിന്ന് നെബൂഖദ്നേസർ ഒരു മഹത്തായ സ്വർണ്ണ പ്രതിമ നിർമ്മിപ്പിച്ചു; അതിന്റെ പൊതുവായ സവിശേഷതകൾ ദർശനത്തിൽ കണ്ടതോടു സാമ്യമുള്ളതായിരുന്നു, എന്നാൽ അത് നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വസ്തുവെന്ന ഏകകാര്യത്ത മാത്രം വ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ ജാതീയദേവന്മാരുടെ ഭംഗിയേറിയ പ്രതിമാവിഷ്കാരങ്ങളിൽ പരിചയസമ്പന്നരായിരുന്നെങ്കിലും, കല്ദയർ മുമ്പ് ഒരിക്കലും ഇത്ര ഭയാഭിജാത്യവും മഹത്വവുമുള്ള ഒന്നും സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നില്ല —അറുപത് മുഴം ഉയരവും ആറു മുഴം വീതിയും ഉള്ള ഈ ദീപ്തിമാനമായ പ്രതിമപോലെ. വിഗ്രഹാരാധന സർവത്ര വ്യാപകമായിരുന്ന ഒരു രാജ്യത്തിൽ, ബാബിലോണിന്റെ മഹത്വവും അതിന്റെ പ്രഭാവൈഭവവും ശക്തിയും പ്രതിനിധീകരിച്ച ദൂരാ സമതലത്തിലെ ഈ മനോഹരവും അമൂല്യവുമായ പ്രതിമയെ ആരാധനാർഹമായ ഒരു വസ്തുവായി പ്രതിഷ്ഠിക്കേണ്ടതിൽ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതില്ല. അതിന

യഥാവിധി ക്രമീകരണവും ചെയ്തു; സമർപ്പണദിനത്തിൽ എല്ലാവരും പ്രതിമയുടെ മുമ്പിൽ നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ട് ബാബിലോന്യ ശക്തിയോടുള്ള തങ്ങളുടെ പരമോന്നത വിശ്വസ്തത പ്രകടിപ്പിക്കണമെന്നു കല്പിക്കുന്ന ഒരു രാജകല്പന പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു." Prophets and Kings, 504, 505.